

kom mig ubetinget at være et Frenskridt fremfor den Ordning, der tidligere var tilføede. Jeg agter at stemme imod det Forslag, her foreligger, hvis det ikke i meget væsentlig Grad bliver ændret; thi det synes mig ikke noget væsentligt Frenskridt. Jeg skal for mit Vedkommende ikke indlade mig paa de videregaaende militære Betragtninger; jeg er i saa Henseende villig til at følge den høitærede Regjering og andre militære Sagtyndige, som vi have iblandt os. Men der er andre Betragtninger udenfor de militære, som ikke kunne Andet end udbøve en væsentlig Indskydelse paa os, og som i mine Dine ubetinget stille sig imod det Forslag, der her er fremlagt fra den høitærede Ministers Side. Der er for det Første et Forlangende, som jeg ikke kan Andet end stille til ethvert Herlovsforslag, og det er, at det indeholder Sidelighed overfor Befolkningen. I mine Dine er der ingen større Plet paa den hidtilværende Søerlov end den Maade, hvorpaa Underforporalerne udtages. Det er de flinkeste Folk, der blive tvungne til at ligge inde i en flere Gange saa lang Tid som de øvrige. Der er her i det foreliggende Forslag gjort et lille Frenskridt, idet det ikke skal være de flinkeste, der udtages, men at der derimod skal finde en Lodtrækning Sted; men dette er i det Mindste for mig ikke tilstrækkeligt. Jeg kan ikke Andet end forlange, at man gaar til det, der kunde have nogen Rimelighed, at man lader sig nøie med frivillige Folk, og at man da gav disse en saadan Betaling, som var passende, fordi disse Folk saaledes skulde ligge længere inde til Tjeneste. — Men det Væsentligste er naturligvis den almindelige finansielle Betragtning. Jeg er ikke i Stand til at følge den Vej, der blev anvist af det ærede Medlem, der her først havde Ordet (Anfær), naar han anbefalede, at vi skulde lade disse finansielle Synspunkter blive tilbage, indtil de andre Forslag, som den høitærede Krigsminister har forelagt, kom for. Vi kunne selvafgælt heller ikke Andet end ogsaa i det Væsentlige bedømme det Forslag, her foreligger, fra det finansielle Synspunkt, og kunne heller ikke ved at behandle dette fra et finansielt Synspunkt Andet end tage Hensyn til extraordinære Krav, der stilles til os, hvad enten det er nødvendigt at stille dem i den Form, som den ærede Minister har gjort — hvad jeg ikke tror — eller paa anden Maade, vist er det jo, at der beständig stilles extraordinære Krav. I de 6 Aar, jeg har siddet her i Rigsdagen, have vi hvert Aar hørt saadanne Krav blive stillede. Man har sagt os, at naar vi blot bevilgede disse $1\frac{1}{2}$ Million til Baaben, saa var alt Væsentligt gjort. Men Aar efter Aar er der kommet det ene Forlangende efter det andet; saa kom der Forlangende om Torpeder; det var noget særligt Nytt, og saa kunde vi undgaa en videre Sæbefæstning af Kjøbenhavn, naar vi gik ind paa Bevillingen deraf. Som sagt, der er saa-

ledes kommet Fordringer i forskjellige Retninger, men det er da ogsaa aabenbart, at hvad der kaldes extraordinært, er i Udsigtigheden ordinært. Af og til er det sagt os, at det var kun de eiendommelige politiske Forhold i Europa, som vi maatte erindre snart maatte være forbi. Men nu i dette Dieblit er der slet ingen eiendommelige politiske Forhold i Europa, som skulde kræve særlige Omkostninger af os, og saa stilles der dog Fordring til os paa 17 Millioner Rigsdaler. Jeg kan ikke Andet end ligesom den ærede Folkethingsmand, der nylig talte, finde, at der maa være et rimeligt Forhold mellem de Fordringer, der stilles til Landets Forsvarsvæsen, og de Bevillinger, der gives til den øvrige Udvikling i Landet. Saa store ere de Summer, der kræves af os, at det er omtrent det Halve af samtlige Skatter, som vi skulde anvende i en Række af Aar — ikke blot i et enkelt Aar — til Forsvarsvæsenet. Men denne almindelige Betragtning er for mig fuldkommen tilstrækkelig til, at jeg agter at stemme imod de Fordringer, der i denne Henseende stilles. Man taler jo til os om, at vor Skæbne afhænger af, hvad vi her bevilge. Men desværre, Danmarks Skæbne afhænger ikke deraf, naar man nærmere kommer ind derpaa, vil Danmarks Skæbne kun afhænge deraf i 8—14 Dage eller i et andet meget kort og forbigaaende Tidrum. Ja, naar der endda forelaa saadanne politiske Kombinationer, at jeg kunde være villig til at gjøre ganske ordinære Anstrengelser derfor, jeg vil sige, som det ærede Medlem her overfor, mine Tanker kunne heller ikke Andet, naar disse Spørgsmaal ligge for, end føres hen paa en Forbindelse med en Magt, med hvilken vi alene kunde have i alt Fald endnu Haab om Alliance — at laa der en bestemt Udsigt for til en saadan Forbindelse, bestemte Aftaler eller Lignende, vilde jeg gaa med til at gjøre det nordlige Drejsud til en Befæstning, bevilge Taarnet derude paa Stubben, flere Skibe, et Fort ved Helsingør, kort sagt, jeg kunde tænke mig særlige Anstrengelser, som det, naar noget Saadant var givet, kunde være rigtigt at gaa ind paa; men intetsomhelst Saadant er givet, der er intet Andet givet end det Ordinære, at det Spøieste, vi kunne naae, er en lille Smule Udsigt til at modstaa — og det kunne vi dog ikke uden Alliance — ikke i Længden, men nogle færre eller flere Dage længere. Jeg for mit Vedkommende gaar ikke ind paa at odelægge Landets Finantser af saadanne Grunde. Jeg kan sige, at ville vi endelig anvende noget Overordentligt for vort Fædrelands Stilling udadtil, kan jeg ikke Andet end ofte, naar der er Tale om store Udgifter til Forsvarsvæsenet, erindre, hvad en aarind Mand sagde til mig længe før den sidste Krig, at naar vor Regjering blot anvendte $\frac{1}{10}$ eller $\frac{1}{100}$ af hvad vi byggede Pantserkanonbaade for, paa at sende en Danf med Penge i Lommen ned til de tydske Journalister, ikke just for at bestikke dem,